

Михалаки.

Далъ ви Богъ добро, Г-нъ Стояновичъ.

Сийка.

Добрѣ дошле, добрѣ дошле . . .

Стояновичъ.

Добрѣ нашле, че сѣднѣте де! (сѣдате).

Михалаки

Господинъ Стояновичъ! Да ви е честито!

Сийка.

Какъ сте? Добрѣ ли сте? Да ви е честито!

Стояновичъ. (удивленъ).

Помилуйте! За ^(удивленъ) какво ми честитите?

Михалаки.

Не се втелявай де, знаймъ ние сичко, сячко знаймъ ние . . .

Стояновичъ. (на себе си)

Кой знай? Сега ще ме направатъ пжкъ владика я. (високо). Но кажете ми молжъ ви се, за какво ми честитите? . . . Азъ нищо не знамъ. . . .

Михалаки.

Азъ ти казвамъ, че пакъ ние знаймъ сичко. Недѣй се преструва!

Сийка.

Ехъ туй тжй. Ами съ здравето добрѣ ли сте?

Михалаки.

Не си ли направенъ посланникъ?

Стояновичъ

Посланникъ? на кого?

Михалаки

На султана.